

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 18. In illo gloriæ statu omnes erunt magni, quos significant magni illi pisces, quos Apostoli piscati sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

stare, ut Rex, & inuictus Imperator. Eadem phrasi nobis Moysi & Eliæ gloria describitur: *Visti in maiestate*. Vide Epiphani. ait: *ambos duxit in sua propria gloria*: & quasi sibi fecit æquales. Licet enim immensam concedamus distantiam, reuelat tamen profundum æternæ gloriæ mysterium, in qua omnes Reges erunt, omnes eodem cum Christo regno potentur, nec erit Christi regnum, aliter regni excellentius: *Quo coheredes regni sui ostendit*, ait D. Epiphani. verbis, alias à D. Paulo prædicta.

Proinde cuncti in felici illo beatitudinis statu videbuntur: *In maiestate*: quia vero maiestas regno propria est, si Christus quia Rex est, videtur in maiestate, omnes pariter electi gloria fulgebunt maiestatis, omnes Reges erunt, omnes magni, & tales omnes cum Christo loquentur, ut filij desideratissimi, & cordis intimi, proinde & omnibus consilia cordis sui manifestabit, æterna peccatorum Dei ce nent aperit, quam ego modo vos intueor. O gloria, o maiestas! quis unquam Principis familiaris tanto se honore tenet cumulatam? Solis magnatibus vitur Rex familiariter, & vel paucis sui peccatorum aperit abscondita secretorum. Hoc Christus indicat, quando ait Apostolis, quod illis preparauerat, hoc esse: *Vi edatis & bibatis super mensam meam in regno meo, & sedetis super thronos*, &c. Non nisi alios Reges admittunt Reges mensæ suæ conuiuas: quod si

ex occasione in aperto campo, & separatim sub dio (a) alicui in hoc fauent intimo, non tamen id agunt dum regniæ assident mensæ ad gloriæ ac maiestatis suæ iactantiam: si verò locum concedant, hoc fit in scabello, vel subsellio, in sede verò minime. Id quod ego vobis concedam, hoc erit, inquit Dominus: *Edetis & bibetis omnes in eadem mea mensa, in regno meo, in statu & pompa eminentissimæ meæ gloriæ ac maiestatis*. Eodem cibo, quo ego, vescemini: nec ego ferulum sumam melius, aut bolium suauiore parum vel multum, quam quo vos recreabimini: *Sed bibitis super thronos* postros in gloriam maiestatis, ac amicitie signum, & velut Reges conuicentes viuemus familiariter, familiaria colloquia miscibimus, frontem exporrigemus.

Nec vobis hoc persuadeatis, quod tantum in hac vita, ubi pauperem, humilem, ac absconditam vitam viuimus, & ipsa nos omnes æquales facit dura necessitas, amica vobiscum conuerserit consuetudine, in regno verò meo grauitate superciliosa intumescam, vos nec colloquio honorans, nisi graui ac maiestuose, non vos intuens nisi versa facie ultra humeros, vel t huius mundi Principes

Hieron. B. p. de Lanza Tom. II.

quibus honores mutant mores, sed raro in meliores. Ibi dum sedero in sede maiestatis & rex, ampliori vos honore excipiam, mensæ meæ conuiuas collocabo, &c. Eritis omnes magræ, illustres, Reges coronati. Hic me vestra sim ilem feci pauperiati, ac humilitati, ut in omnibus vobis sim similis & vos mihi similes. Ibi verò vos faciam mihi compares in maiestate & gloria, vream omnes tam possessuri sitis immensam, ut Dije esse videamini: & sicut hic vobis sum similis, ibi vos mei similes efficiam. Conformi er expedit D. Hieron. hæc Isaac verba, quibus agit de hac gloria: *Non erit ibi amplius infans dierum*. Quis hoc credat, cum sint ibi futuri tot innocentes: quos autem paruulos in sui gloriam Deus non assumpsit? Intellegit (interpretatore D. Hieronym.) non erunt ibi paruuli, medi, & magni, sicut in terrenis Regum domibus, quorum alij morantur in atrio, nec interiora ingrediuntur, & habitaculo regalia, alij frequentius hæc intrant, non tamen in altis secretioribus: alij erecti, & aperto capite regniæ adstant maiestati, tantum magnatibus sicutum est caput operire, ac sedere; ibi verò omnes magni, in maiestate, gloriosi, reges coronati. Hoc enim insinuat Apostolus dum ait: *Occurramus impenes &c. in virum perfectum in mensuram & atis plenitudinis Christi*. Licet quo ad gloriæ gradus multum differentes.

§. 18. In illo gloria statu omnes erunt magni, quos signifi. aut magni illi pisces, quos Apostoli piscati sunt.

Dignus est D. August. ingenio tractatus ille 40. circa binas illas plicationes Apostolorum. Tract. 122. Prima fuit dum Christus adhuc in humana ageret mortalitate, quam refert D. Luc. Inuenit & Ser. Christus discipulos piscantes in Mari Galilee, 148. de qui tota nocte laborantes ne vel vngui ceperant tempore pisciculi, quibus ille præcipit, ut rem laxent in capturam: *Concluserunt autem piscium mult. iudi. Luc. 5.6. non copiosam, rumpebatur autem rete eorum; et necessitas eos coegerit aliorum auxilium manulque subsidiarias inuocare. Tum ipsos vocavit Apostolos, ut se sequerentur, hac fide data: *Faciam vos fieri piscatores hominum*. Verum epim ve o postquam Christus iam hac vita exerserat, altera vice eis apparet, piscantibus in mari, sed necum quilibet ceperat, frustra laborauerat. Dicit illis: *Mittite in dexteram nauis rete & inuenietis. Retes Christi obediens, mittunt in dexteram: *Traxerunt autem rete in terram plenum magnis piscibus***

cen. 130

centum quinguentis tribus. Miraculum nullum tanta multitudine piscem exiguum interit, omnes magnos: & cum tantis tantorum (si et numerus notat Evangelista: Cum tanti essent, non est fissum rete.

Quid hoc rei, quare D. Aug. In prima piscatione pisces parvi, mediocres & magni, sine certo numero, boni & mali, & tot, ut rete scinderetur, at in secunda piscatione, pisces multi, at omnes ad numerum transeunt determinatum, & omnes magni, nec tamen verriculum laceratur. Significant autem hæc duæ piscationes, i. las quas Deus in hoc seculo facit. Primam per prædicationem Apostolorum, qui i. sagenam prædicationis miserunt, & multitudinem ceperunt pisci in copiosam, innumeros populos, innumeras nationes converterunt, in hac captura quidam boni sunt, mali alij, scilicet peccatores Christiani, qui rei Ecclesie comprehendunt, quidam parvi, quidam magni, & aliquando rete rumpitur discedunt aliqui de Ecclesia. Secunda vero captura ea est, quæ ad dexteram mittitur fage, hæc est prædicatorum, de quibus Christus: *Sicut autem dicitur. Hic magis piscium attrahitur multitudo: multus enim erit numerus electorum: sed certus ac numeratus.* Ne putaveritis (inquit D. Aug.) paucos in celo facturos: eorum enim quos vidit D. Ioannes in spiritu, tanta erat multitudo: *Quam dinumerare nemo poterat.* Nihilominus determinatus est & certus beatorum numerus Domino illi, qui numerat multitudinem stellarum: & unumquemque proprio nomine inscriptum habet libro vite, æternæque prædeterminationis. At omnes magni sunt, reges sunt, tanta virtuti maiestate, ut Deo similes esse videantur: *Similes ei erimus: & ut talibus propriam concederent mensam, excipiet quasi Deos.*

Matth. 2. 53.

loc. cit.

Apoc. 7. 9.

1. Item 3.

2.

Psal. 138. 17.

Psal. 138. 17.

Psal. 46.

4.

nec certum posse deficere magnitudinem, nec bonitatem, nec aliquæ decreverit. In hoc mundo certus illum sublatum ad sidera gloriosum, cras in Xenodochio patitur periculum, languentem: Hodie coles cum ut mentis præclarum, cras ut scelerum colluviæ exhorrescens. In illo verò statu celsitudo non humiliatur, non decrevit magnitudo, maiestas non cõtemitur, divitiæ non minuuntur, sanctitas non priorat, gloria ac gloria non evacuatur. En qua huius felicissimi status incomprehensa dignitas.

Moraberis cum Christo in eodem adyto, & maiestatis suæ cubiculo, et loqueris cum ipso qui tibi suprema celsitudinis suæ revelabit sacramenta, non stellarum eursum, non solis effectus, sed nec Seraphinorum naturam eminentissimam: hæc enim omnia aut nihili aut parvi habebuntur sed altissima sapientiæ suæ mysteria hæc tunc abscondita. Quædo interrogimus ille amicus Iob Sephar Naamathæes eum vidit suo iudicio omni destitutum solatio, hoc ei suggestit: *Vnam Deum loque- retur tecum, & aperiret labia sua tibi, ut ostenderet secreta sapientiæ.* In hoc mundo dicebatur. Mater Theresia i. rincipes ac Reges, quorum totum dominium est in auctoritate eminentia, communitate per signa & natus loquuntur, ut movendo manus, oculos retorquendo, quando vero verbus loquuntur, ea sic metuntur, abbreviant, numerant, ut vix moveant labia, sed nec ea videntur aperire taciturni: in eoque voluit consistere suæ maiestatis magnam partem, quo declarant, in regno sibi conferti neminem. Sic quoque consultat ratio dignitatis, ut hoc modo discrimen statuant in bonis fortuna, inter illos, quos natura creavit æquales, in regno verò felicissimo, cuncta modo prorsus opposita: homines quippe qui quo ad esse natura Deo sunt infinites æquales, Dominus nosset ita sibi reddet in perfectione gratiæ bonorumque cœlestium æquales, ut quis dixerit, eos eadem maiestate ac essentia cum Deo refulgere: quocirca illos amice Deus alloquetur, ore ad os, apertisque labijs, illis additissima gloria, ac gratiæ revelabit sacramenta. O beneficium! O dignitas! quanta foret illa gratia quæ Rex amicum honoraret, ut Regis interitus ingressus cubiculum, cum illo ad tres vel quatuor horas confideret, quem Rex propria demulceret manu, mille dilectionis suavis blandiretur, cuncta enarraret, quæcumque ageret, diceret, cogitaret, prætenderet, imaginaretur, sui pectoris aperiret secretiora? Ne dubites, hoc tecum ager Deus in illo statu beatitudinis: Inrimo cœli sui empyrei te recessu collocabit, locum maxime vicinum, & amicum iudicium stabilem, collateralem, quasi tu solus es.

I. Similitudo.

20. D. In M. Ta.

D. CHRYS. Epist. 1. ad Theod. dicitur. Lapsus. To. 1. 847. 8. 17. In vita sua.

ses, conformiter hæc omnia ijs que prædiximus: Sic totum omnibus, quod totum singulis; Omnis verusabit incorruptibilis in gloria. (inquit D. Chrysol.) Et quod omnium longe. (st. maximian. Non habet fastidium conuersio illius, neque tantum conuersus illius.

Refert amanti. Ima Christi sponsa celestibus enutria delicijs D. Mater Thelesia beneficium à Christo acceptum dum cum ea familiaris loqueretur, & addit: Nullus est favor, nullæ sunt delicia, quas ego non nauici faciam in comparatione vniuersi verbi, quod de ore Christi diuinitati prodit audendum. Hinc intelligo, quod ait D. Euangelista de S. Petro, quod vna tanta Christi maiestate ac gloria quasi nihil superesset sibi expectandum; ex clamante: Domine nos bonum est nos hic esse, si vis faciamus hic tria tabernacula, tibi vnum, Moysi vnum, & Eliam vnum. Addit autem Euangelista: Nesciens quid diceret. Primò: quia ut dicit D. Ephrem ad hoc venetis Christus in mundum, ut nostram operaretur salutem, mortem pat ens crucis ignominiosam, ut propheta fuerant variati, ut pro peccatis nostris satisfacere, Patri soluens nostrorum debi a delictorum. Si verò Christus sic gloriosus in monte sublimis hæret, quomodo hæc implerent, quinimo & illud quod amodo dixerat: Quia oportebat eum multa pati in Hierusalem? O Simon, quid dicit? (quærit D. Ephrem) Si hic manserimus, quis implebit verba Prophetarum? Quid obliuabit verba precenunt qui peraget mysteria istorum? Si hic manserimus: vbi illud: Foderunt manus meas, diuiserunt sibi vestimenta mea, cui adaptabitur &c. Si manserimus hic, Adæ chypographum quis scindit eius delictum quis exsoluet? Indumentum glorie eius quis restituet? Si manserimus hic, que dicit tibi, quomodo feni? Ecclesia quomodo edificabitur? Clavis regni caelorum quomodo accipies? Quem ligabis? Quomodo f. lues? Si hic manserimus, cessabunt omnia, &c. Secundò: errabat (asserit D. Ambros.) quia volebat Moysen & Eliam à Christo segregare, & diuersis in tabernaculis collocare: Si me o Petre, seu quemlibet alium, etiam Moysen aut Eliam separas à Christo, ne hilum tibi dederò pro omnibus que aut sunt aut habent: quia omne Sauctorum bonum, meritum ac gloria, ab eo pendet, quod sunt vniuersi & adhereant Christo Redemptori. A vite secula palmitem, frustra speras vel vitium vix granum, exarefcer aptus ad comburendum. Sic & vos nisi in me manseritis, ait ipse Christus. Consenti D. Hieronim. Erras Petre: noli tria tabernacula querere, cum vnus sit tabernaculum. Euangelij, in quo lex & Prophetia, recapitulanda To. 9.

sunt. Vna Ecclesia est, vnum adificium. Tertio: obliuquebat, quia in statu illo glorie, hic signato, non sunt statuendi sancti alio in tabernaculo, quam in quo Christus apparet gloriosus, sint oportet ei contubernales, & coniuuales in hoc erum omnis eorum consistit gloria, quod facie ad faciem silum cognoscant, ac Patrem coæteritum. Hæc est vna a eterna, ut cognoscat totolum Dei in Ioan. 17. 3.

Hoc quoque dixit Apostolis suis, ut de absentia si a mcesos solaretur, quos in mundo hinc d. Ioan. 14. scelerens. relinquere: Iternum venio, & assaniam vobis ad m. ipsum. Et vbi sum ego, & vos sitis, hæc e. Patrem rogabat: Volo Pater, ut vbi ego sum, illic sit & minister meus. Hinc sequitur, quod in eodem thalamo sedebitis cum caelorum Regina, quam videbitis, cui loquenti, cuius pedes amplectemini, manus ex osculabimini, ipsa vos nitentur, affabilis ac comis alloquetur, gaudebitis societate S. Agnetis, S. Catharine, Barbara, Lucia &c. Hoc D. Hieron. Virgini Eustochio proponebat, vt, licet, currenti, adderet calcaria, & angustia am solaretur. Qualis erit dies ei in tibi Maria Mater Domini choris occurreret comita: a virginis, cum post rubrum mare submerso, sum excelsu suo Pharaone, tympanum tenens concinet responsum: Canticum Dominogloriose cum magnificamus est? Tunc & ipse spiritus occurret & dicit: Surge, prope amica mea, transijt hinc &c. Te Angeli mirabuntur, & dicit: Quæ est ista prodicens, quæ diluculum &c? Tunc centum quadragesima quatuor nullis in conspectu Throni, & femorum, tenebunt cybaris, & cantabunt canticum nouum.

D. Hieron. Epist. 22. ad Eustochium. 1. c. 17. 3. Ioan. 14. I. ar. 12. 26.

§. 19. Bonum est &c. Cognoscunt Apostolo Moysen & Eliam: in illo quoque statu cuncti se mutuo clare cognoscent.

P Ræter hæc dicta, illud quoque mirabile videlicet, quod illa ecclesiæ luce illustratus omnes cognosces, quotquot sunt, quis sit iste, & quis ille, reminne te hoc cœterie. Singulare hoc mysterium, expendit ratiore D. Augustin. Ipsa agnitio, charissimi, ipsa agnitio, nonne omnium eris? Quod autem, Ser. 6. dicitur, quod me illic agnosces, ex eo quod me hic, diuersè agnosces? Credis quod me illic agnosces, 6. To. 10. ex eo quod me hic agnosces, & non agnosces patrem in eum, Episcopos prædeceffores, meos in hac cathedra: eo quod illos hic nec videris, nec agnosceris? Omnes agnosces quotquot ibi sunt nouita clarior, quam si eorum, F. 2. fanu-

